

రోడ్డు రోమియోలు

‘బులిరత్తమ్మగారి మొగుడిల్లు ఇదేనండి’ ఆగాడు జకరయ్య హేడ్డు.

‘బులిరత్తమ్మగారి మొగుడేమిటోయ్? ఆయన పేరు?’ నాసలు చిట్లించాడు సబిన్ స్పెక్టర్ రాచమల్లు.

‘ఆయనపేరు బులిరత్తమ్మగారి మొగుడేనండి... అదంతేనండి.’

‘సరిపోయింది!’

బులిరత్తమ్మగారింట్లో అడుగు పెట్టారద్దరూ.

హాళుకిమధ్య ఒక టేబిలూ... అటూయిటూ గాడ్రేజ్ కుర్చీలూ... కుర్చీలమీద తివాచీ చదరలూ... రెండు కుషన్ కుర్చీలూ... పైన ‘సీలింగ్ ఫానూ’; ఇల్లు నీటుగా వుంది... పిల్లా జల్లా జంజాటం లేనట్టుంది.

బులిరత్తమ్మగారికి పోణంగిలో యాభైయ్యోకరాల మాగాణివుంది... అక్కడ గొడ్డుగోదా పెద్ద కామాటం... అదంతా బులిరత్తమ్మగారి మొగుడు చూచుకుంటాడు. ఆ దంపతులికి అస్తారుబతంగా ఒక్కగానొక్క కుమార్తె జయంతి... ఆమె చదువు కోసం బస్తీలో మకాం పెట్టారు.

చెప్పకుండానే కుర్చీలమీద బైరాయించారు పోలీసులిద్దరూ.

బులిరత్తమ్మ ఇంట్లోనించి హడావుడిగా వచ్చేసింది. ఆమె వొంటిని నగానట్రాలేదు. నాచు కలర్ వెంకటగిరి చీర కట్టింది. మొహాన్ని పెద్దకుంకం బొట్టు... చేతికి మిరియం గాజులు... ఏళ్లు పైబడినా యవ్వనమెంతకీ దిగజారక మొరాయిస్తోంది వొంటిని. జరుగుబాటున్న లోగిట్లో పెత్తనం చెలాయించే తాహత్తుకి దాఖలాగా మొలలో తాళంగుత్తి...

‘బులిరత్తమ్మగారిల్లు ఇదేనాండి?’ అడిగాడు జకరయ్య హేడ్డు.

‘ఇదేనండి’ ఆమె మొహాన బెదురు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

కొనకళ్ళ కథనికలు

బస్తీలలో ఏమోగాని... పల్లెటిదిక్కున... ఈనాటికీ... కొంపలో పోలీసులడుగుపెట్టారంటే కొంపమునిగిందన్నమాటే.

‘మరేం లేదండమ్మా... నిన్నసాయంత్రపేళ నాలుగున్నరకి అటు కాలేజీ రోడ్డు మీద నిఘా వేశాం లెండి... వేస్తే ఒక చిన్నకేసు దొరికింది.’

‘కేసాండి?’ ఉలిక్కిపడింది బులిరత్తమ్మ.

‘అహ మరేంలేదు... నిన్న కాలేజీ వదిలిన తరువాత... మీ అమ్మాయి జయంతి వున్నది చూసారూ... ఆమె వెనకాల తారట్లాడుతూ... ఒక ఆకతాయి నవ్వనూ పేలనూ... గల్లంతు సాగిస్తూ అగుపించాడులెండి... అతగాడిమీద కేసు పెడదామని...’ సబిన్స్పెక్టరు నేరుగా విషయాని కొచ్చేసాడు.

బులిరత్తమ్మగారి మొహం వికసించింది.

‘ఎర్రగా, పుష్టిగా, బొద్దుగా వుంటాడు కదండి?’

‘అవునండి అవునండి’

‘పసుపుపచ్చపాంటూ... చుక్కల నెక్టై వేసుకుని...’

‘ఆ... ఆ... అతనేనండి...’

అతనికి అదొక్కటే దిరీసా ఏమిటి చెప్పా... ‘ట్రేడ్మార్కుల్లే’, చెప్పుకుపోతోందామె.

‘అతగాడు నారాయణపతి అని ఒక పరమ కిలాడీలెండి.’

ఇక స్థిమితపడింది బులిరత్తమ్మ. తనమీదా కుమార్తెమీదా ఏమీ కుమ్మరాం వచ్చిపడలేదని తేలిపోయింతరువాత... ధైర్యం కూడదీసుకుంది. అయినా సబిన్స్పెక్టరుగారి సమక్షంలో కూచుండుకు జంకింది.

అక్కడికీ సబిన్స్పెక్టరు... ‘కూచోండమ్మా... ఫరవాలేదు’... అని భరోసా ఇచ్చాడు. ఆమె ధోరణి చూస్తే... ‘వాడు... ఆ నారాయణపతి... గ్రంథసాంగుడేనన్నమాట!’ అనిపించింది ఇద్దరికీ.

తాపీగా చెప్పుకుపోతోందామె.

‘ఈ నారాయణపతి వున్నాడు చూసారూ... నాయనా... మాపాలిట శనల్లే దాపురించాడు. సొంతం వినండి చెబుతా’ అని పైటకొంగు విరిచి ముందుకు తీసుకున్నది బులిరత్తమ్మ.

‘మీకెందుకూ? కేసు బనాయించి పాతేస్తాలెండి వాణ్ణి... ఎవడీ నారాయణపతి? ఏమి చదువుకుంటున్నాడు? ఎక్కడుంటున్నాడు? ఏమిటి అతని కథా కమామీషూ’ అని అగ్గగ్గలాడాడు జకరయ్య హేడ్డు.

‘అసలు వాడెవడో పూర్తిగా తెలీదనుకోండి’ అని శూన్యంలోకిచూచి, ‘తెలిసినంతవరకూ

కొనకళ్ల కథనికలు

అతగాడిది అంగూరు పాలెమండి... ఏదో వారాలు చేసుకుని తింటున్నాట్ట... స్కాలర్షిప్పులో చట్టుబండలో సంపాదించుకుని... 'బి.యస్.సి. మూడోయేడు గావును వెలగబెడుతున్నాడు లెండి... తల్లి లేదు... తండ్రి వున్నాట్ట. ఎక్కడోయేట్లో... వాడొక కోర్టుపక్షిట... కూట సాక్ష్యా లివ్వనూ... పార్టీలదగ్గర నాలుగురాళ్లు రాల్చుకుని తింటో... ఒకపూటవుండీ... ఒకపూటలేకా... ఊరూరు బలాదూరు తిరుగుతుంటాడటండి. ఇక వీడేమో... ఆడపిల్లల వెనకాలజేరి... అచ్చోసిన ఆంబోతులా... రికామీగా... ఇక్కడ ఇదీ వీడుచేస్తున్న నిర్వాకం!...' రొప్పుతో ఒక్కబిగిన ఏకరువు పెట్టడంతో కాస్త విశ్రాంతి తీసుకుంది బులిరత్తమ్మ.

'ఇహనేమండి... వాడొక దేశదిమ్మరి. వీడొక లోఫరు. పెట్టేద్దాం సార్ కేసు' అన్నాడు హేడ్డు సబిన్స్పెక్టరుకేసి తిరిగి. నిన్న ఆడపిల్లల కాలేజీకేసి 'రవుండ్సు' మీద వెళ్లగా... 'రోడ్డు రోమియో' కేసులు రెండు దొరికినై, నంబర్వన్ కేసులో ముద్దాయిని 'పోలీసుస్టేషన్'కి రప్పించి కదిలెయ్యగా... ఆ ప్రబుద్ధుడు డిప్టీ కలక్టరుగారి కుమారరత్నమని తేలింది చివరికి. దానితో ఆ కేసుని వాదులుకున్నారు. 'రోడ్ రోమియో' నంబర్ టూ కేసిది. ఇతగాడయినా ఏ యం.ఎల్.ఏ సుపుత్రుడో కాకుండా పోయినందుకు సంతోషం పొంగిపొర్లిపోయిందతనిలో.

"వీళ్లు పూర్తిగా నామాట వినరేమా ఖర్మ!" విస్తుపోయింది బులిరత్తమ్మ... కోతికి కొబ్బరి కాయ దొరికినట్టు... ఒకటే స్మరణ కేసుకేసంటోనూ!

'వినండి మరి' అంది వాళ్లిద్దరి మధ్యా సెక్షన్ని గురించి నడుస్తున్న చర్చ ఆపి.

సబిన్స్పెక్టరుది పెద్దవయస్సు. ఫాయిలా ఫాయిలాగా మాట్లాడుతుండెను. ఏమయితే అయిందని స్టూలుమీద కూచుంది బులిరత్తమ్మ. కూచుని సావధానంగా చెప్పింది.

'రోజూ వీడు... ఈ నారాయణపతి... ఆకతాయిల్ని కూడగట్టుకుని... మా అమ్మాయి కూడా పడనూ... పేర్లు పెట్టి పిలవనూ... దుర్భాషలాడనూ... ఒకటాండి... వైనవైనాలుగా చెప్పుకుపోతోందామె.

'అప్పుడప్పుడు తగుదునమ్మా అని... అవేవో 'నోట్సుట నోట్సు' ఇచ్చిపోతుంటాడండి.' గమ్మున ఊరుకుంది బులిరత్తమ్మ.

సబిన్స్పెక్టరూ, హేడ్డు ఒకళ్ల మొహాలోకళ్లు చూచుకున్నారు, ఏదోవాసన కొట్టినట్టయి.

'అయితే ఇంటికిరావద్దని చెప్పరాదుటండీ?' అన్నాడు జకరయ్య.

'సరిపోయింది... నేను చెప్తే వింటాట్టండీ?'

"పోనీ, మీ అమ్మాయికి చెప్పొచ్చుగా?"

'హయ్యోరాత... అదో వెర్రికుట్టి... కానక కన్న సంతానం నాయనా... ఒక్కగా నొక్క నలుసు... చెప్పొద్దూ... అల్లారు ముద్దుగా పువ్వుల్లోబెట్టి పెంచుకొచ్చాము... అలా అలా 'బి.యె.'లో కొచ్చిందండి ఈ యేదే. అంచాత గారమనుకోండి... ఎటొచ్చీ కాస్త చెప్పినమాట వినదు...

దానికి తోచదు.'

'ఇంతకీ మీరు చెప్పిందేమిటి? అమ్మాయిగారు వినందేమిటి?'

'రావద్దని చెప్పవే అన్నానండి.'

'చెప్పిందా?'

'చెబుతుంది? అది అనాగరికమట! పెద్ద మనిషిని అనుమానిస్తున్నట్టు లెఖ్కుట!... అంట్ల వెధవ... వాడు పెద్దమనిషేమిటండీ నా తలకాయి? అమ్మాయి వొట్టిమెతకండీ... మైనంముద్ద... అభమూ శుభమూ తెలియదు... నల్లటివన్నీ నీళ్ళూ తెల్లటివన్నీ పాలూ అనేసుకుంటుంది... చూస్తారుగా... వచ్చేటయిమయింది. 'ట్యూషని'కి వెళ్ళిందండి.'

'అలాగా...' పోలీసాఫీసర్లిద్దరూ కథానాయకి ఎంతకీ ఊడిపడదేమి అని ఎదురుచూస్తున్నారు ఇందాకటినించీ.

'అయితే నోట్సు కావాలని మీ అమ్మాయే అడిగిందాండి?' జకరయ్యకి సందేహమెంతకీ తీరలేదు.

సబిన్స్పెక్టరు వాళ్ళిద్దరి సంభాషణ జాగ్రత్తగా వింటో కూచున్నాడు.

'అడిగే వుంటుందనుకుంటానండి' అని నాన్సింది బులిరత్తమ్మ.

'అనుకోవడమేమిటండి మళ్ళీను. మీరు కనుకోలే?'

'అడక్కుండా వుంటుంది? అడిగిందండి.'

అమ్మయ్య... తలప్రాణం తోకకొచ్చింది జకరయ్యకి.

'ఇహనేమండి? అతని తప్పేముంది?' నీళ్లునమిలాడు.

'భేషుగ్గా వుంది... ఆ వంక పెట్టుకుని పోకలు సాగిస్తున్నాడండీ ఖర్మ' నెత్తి బాదుకుంది బులిరత్తమ్మ.

సబిన్స్పెక్టరుకి చిరచిరలాడుతోంది.

'ఇదిగో జకరయ్యా... ఈ డొంక తిరుగుడేమిటోయ్? ఈ నోట్సు పుస్తకాలగోల మనకెం దుకూ?' అని, అటు తిరిగి-

'అమ్మా బులిరత్తమ్మగారూ... అదంతా వొదిలేయండి. నిన్నటిమాట... సాయంత్రపేళ... నాలుగున్నరకి... మీ అమ్మాయి జయంతి కాలేజీ నుంచి వస్తుండగా జరిగింది... అతగాడు వెనకాలపడి అల్లరి పట్టిస్తున్నాడు... మేం చూసాము... మీకూ ఇదివరలో అతని కొక్కిరాయి చేష్టలు అంతకు కొంత అనుభవానికొచ్చినవే ఆయెను... కేసు పెడదామని వచ్చాము... ఏమంటారు?...'

కొనకళ్ళ కథనకలు

'పెట్టండి బాబూ పెట్టండి. కేసుపెట్టి... కోర్టుకీడ్చి... కటకటాల వెనకాతల ఓ మూడు నెలలు దేవతాపులుసు తినిపిస్తారా... ఆమట్న రోగం కుదురుతుంది' అంటూ కసిగా ఊడిపోయ్యే చెంప పిన్నీసులు సరిచేసుకుంది బులిరత్తమ్మ.

పోలీసాఫీసర్లద్దరికీ తృప్తిగావుంది.

'అయితే బులిరత్తమ్మగారూ... మాట వరసకంటున్నానుస్కండి. ఏమీ అనుకోకండి. ఇద్దరికీ ఇష్టంగావును... పోనీ... పెళ్లి చేసెయ్యారాదండీ... రోడ్లమీద ఇకిలింపులూ సకిలింపులయినా తగ్గుతయ్యి. పిల్లవాడన్నారూ... ఎర్రగా పుష్టిగా బొద్దుగా ఉన్నాడని మీరే వర్నిస్తిరి. చదువుకుంటున్నాడు... ఆస్తిపాస్తులు లేవంటారా? మీకున్నయికదా... మూడుతరాలకి సరిపోంగా ఎక్కేదొక్కేను' అన్నాడు సబిన్స్పెక్టరు కంఠస్వరం తగ్గించి.

'హయ్యోరాత... మేనరికముందండీ... నిక్షేపంలా అమెరికాలో ఏరోనాటిక్ ఇంజనీరింగు చదువుతున్నాడు. చదువు పూర్తికాంగానే... పెళ్లి చేసేస్తాం. వీడా అల్పిష్టి! పూటకి టికాణా లేదు. ఒక అదుపా ఆజ్ఞా?. తెగిన గాలిపటమల్లే... ఆడపిల్లల వెనక తచ్చాడుతో... ఖర్చు... సాంప్రదాయాలుగల కుటుంబం.

'ఆ సంబంధం మీ అమ్మాయికిష్టమేనాండీ?'

'ఆ... ఇష్టంకాకపోవడమేమిటీ?'

'కాని... ఇదన్నారూ చేతికందుబాటులోవున్న చెరుకుముక్క! అదేమో అమెరికాలో ఆరేళ్లకిగాని వేగని అరిసెముక్క!!' కిసుక్కున నవ్వాడు జకరయ్య హేడ్డు.

కాని బులిరత్తమ్మగారు 'సీరియస్సు'యి పోవడంతో నవ్వు ఆపి... మాటామాటా సందున కసింత కసింత పుక్కిలింతగా వొదలడం ప్రారంభించాడు.

గచ్చుమీధ 'హైహీలు బూట్ల' చప్పుడయి వెనక్కి తిరిగి చూసారిద్దరూ.

జయంతి 'ట్యూషన్' ముగించుకొని వచ్చేసింది.

చామనచాయ, కోలమొహం. గుండ్రనికళ్లు. వాలుజడచివరన ఒకే ఒక్క రిబ్బన్ మెరుస్తోంది; జరీబోర్డరువేసిన తెల్లని మజ్జిన్ పావడామీద, తెల్లని ఫుల్వాయిల్ బ్లవుజు ఫిల్టులువేసింది తొడిగింది. నొసట దీపశిఖ పేటరన్లో ఎర్రని తిలకం. చెవులకి ఇరానీరింగు లోలక్కులు.

అంత కూడాపడి కవ్వింఛాలనిపించేంత సౌందర్య రాశికాదు కానీ, అన్నివంకరలూ మూసిపెట్టే, నిండు వయస్సు ఆమె వొంటిమీద దండయాత్రకి సిద్ధంగా వుంది.

వస్తూనే, 'రాకింగ్ చెయిర్'లో కూలబడి, పుస్తకాలు 'రివాల్యూంగ్ బుక్ షెల్ఫ్'లో పారేసింది జయంతి.

బులిరత్తమ్మ ఎసట్లో బియ్యంపోసి వస్తానని లోపలికి చక్కాబోయింది.

కొనకళ్ల కథనికలు

జయంతి, 'పోలీసు లెందుకొచ్చారా' అన్న మీమాంసలోపడి, లోపలికివెళ్లి కనుక్కుందామన్న సన్నాహంలో వుండగా

'అమ్మాయి - నీతో మాట్లాడాలని వచ్చారమ్మా సబిన్ స్పెక్టరుగారు' అని కదలేశాడు జకరయ్య.

'నాతోనాండి?... వచ్చి, వాలుకుర్చీలో 'బేబిలు' పక్కని 'స్టయిలు'గా కూచుంది జయంతి. ఒక కాలు నేలమీద వుంచి, వేరొకకాలు బులిరత్తమ్మ లేచి వెళ్లిన స్టూలుమీద ఆనించింది.

'మరేం లేదమ్మా... ఒక చిన్నపనిమీద ఇటుకేసి వచ్చాము... మాకు పైనించీ తాళ్ళీదులు వచ్చినయితే... ఆడపిల్లల కాలేజీలున్నచోట 'రోడ్డు రోమియోల'మీద ఏవైనా కేసులు పెట్టమని. ఆ సందర్భంగా...'

'పెట్టండి సార్ పెట్టండి' ఎందుకూ? రోజూ కాలేజీ వదిలే టయిముకల్లా రాండి... రెండూ మూడూ దొరుకుతై... పట్టపగ్గాలున్నాయిటండీ? కోతులూ, కొండముచ్చులూ నయం స్మండీ... దిక్కా దివాణమా?' ఎక్టార్ గా చెప్పుకుపోతోందామె.

'అమ్మాయితీరు ప్రసన్నంగా వుండటం కనిపెట్టి, 'అదేనమ్మా... ఆ సందర్భంగానే... నిన్న 'రవుండ్సు'మీద అటుకేసి వచ్చాలెండి... ఏవో రెండు కేసులు దొరికినై... మీదొకటి' అన్నాడు సబిన్ స్పెక్టరు.

'నాదా?' నిర్ఘాంతపోయింది జయంతి.

'అవును... చూడమ్మా... మొన్న... మీ వెనకాల... కాలేజీ వొదిలినవేళ... ఒక 'స్టూడెంటు...' పసుపచ్చపాంటూ, క్రీమ్ కలర్ బుష్ షర్టు, వంకీలజుత్తూ... మొహాన్ని మొటిమలూ... అతగాడు వెనకాలనించి నిన్ను పేర్లుబెట్టి పిలవనూ... నువ్వు వెనక్కితిరిగి చీదరించుకోనూ... ఎందుకో మరి అతను పల్లికిలించి నవ్వనూ... అల్లరి పట్టించాడు చూశావా...'

సబిన్ స్పెక్టరు వర్ణన ముగించనేలేదు... ఫకాలుమన్నది జయంతి.

సద్దుకుని, 'ఒహో అతనాండి... నారాయణపతి అని బి.యస్ సి. ఫైనలియర్ స్టూడెంట్ లెండి... నేనెరిగున్నవాడే... మంచివాడండీ పాపం... ఏదో సరదామనిషి' చప్పరిస్తోంది జయంతి.

పోలీసాఫీసర్ల మొహాలు రెండూ పాలిపోయినై.

'కాని... అమ్మాయి... నీ వెనకాల జేరి కిచలుపోనూ... పేలాపనలు సాగించనూ... అసహ్యంగా లేదుటమ్మా... అసభ్యంగా లేదూ?'

జయంతి ఆలోచనలో పడింది. నేల చూపులు చూస్తో- నానుస్తో- నంగినంగిగా-

'అతను... అతను... అతనొక తరహా మనిషండీ... నవ్వుతోనేగాని మాట్లాడలేడు... ఏవో చమత్కారాలు పోతుంటాడు' అన్నది తబ్బిబ్బుగా.

కొనకళ్ల కథానికలు

సబిన్స్పెక్టర్కి చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

‘చమత్కారాలా? పబ్లిక్ రోడ్డుమీదా? వయస్సు వచ్చిన ఆడపిల్లవు పైగా!’ రెచ్చిపోయాడు.

ఆమట్టి ఆమె పీక నులిమేదామా అన్నంత కోపం వచ్చింది సబిన్స్పెక్టర్కి. కాని అది సెక్షన్ 307 కింద వస్తుందని మెదలకండా వూరుకున్నాడు.

జయంతి తగ్గింది.

పొడిగా నవ్వేస్తూ ‘అదికాదు సబిన్స్పెక్టరు గారూ... కోపగించుకోకండి మరీ... అతని తత్వమిదీ అని విడమరించి చెబుతున్నా...’

‘ఏదీ?... ఆడపిల్లల వెనకాలజేరి... నవ్వించనూ కవ్వించనూ... నీ పరిభాషలో చమత్కారాలుపోనూ... ఇదిటమ్మా చదువుకుంటున్న ఫలితం? ఇష్టమయితే సరదా? లేకపోతే బురదా?’

పెదిమలదిరినై సబిన్స్పెక్టర్కి...

జయంతి ‘సీరియస్సయి’ పోయింది. ఆమట్టు బొమలు ముడి వేసి బిర్ర బిగిసిపోయింది కుర్చీలో.

‘సార్... సార్... అయితే... నామాట వింటారా వినరా?’

సబిన్స్పెక్టరు శాంతించాడు.

గుళ్లుతేలి బెళ్లు మునుగుతున్నాయి!? ఖర్మ! ధిమాకీ చేస్తోంది పైగా.

‘నేను చెబుతున్నదేమిటంటే... అతను అయినవాడనీ...’ మళ్లీ అందుకున్నది జయంతి.

‘అయినవాడంటే బంధువా మీకు?’ యస్సయి ‘క్రాస్’ చేశాడు.

‘కాదు’

‘మరి పరిచయమా?’

‘అదీ లేదు.’

‘మరి స్నేహమా?’

‘ఆడపిల్లలకి మొగాళ్లతో స్నేహమేమిటండీ’ ఖస్సుమంది జయంతి.

‘మరింకేమిటమ్మా ఆ బాంధవ్యం... నడిరోడ్డు మీద ప్రేమాయణాలు సాగిస్తోను!... ఛంపేస్తున్నావు మమ్మల్ని’ బారలు చావుకొంటో రాద్ధాంతం చెయ్యబొయ్యాడు సబిన్స్పెక్టరు.

రివ్వన లేచింది జయంతి. జుత్తు ఎగసన దోసుకుంటూ ‘ఇదిగో సబిన్స్పెక్టరు గారూ... ఎవరి హద్దుల్లో వారుండడం మంచిది... అతనిమీద కేసు పెట్టుకుంటామంటారా, మహారాజులా

కొనకళ్ల కథానికలు

పెట్టుకోండి. కందకి లేని దురద చేమకా? నాకెందుకూ మధ్య? నాకేమీ అభ్యంతరంలేదుస్మండీ... అతని తబిశీళ్లేమయినా కావాలన్నా? వ్రాసుకోండి చెబుతాను; జాలీ లాడ్జిలో వుంటాడు... 'రూం నంబర్ త్రీ...' మాట్లాడరేమండీ?

వెళ్లిపోతోంది లోపలికి.

మొహమొహాలు చూసుకున్నారు పోలీసాఫీసర్లిద్దరూను.

'మరి మీ సాక్ష్యంలేకుండా'... వెనకాలనించి అరుస్తోనే వున్నాడు సబిన్ స్పెక్టరు.

ఉరిమురిమి చూస్తోంది ఏమిచేస్తుందో మరి! బులిరత్తమ్మగారు వర్ణించిచెప్పిన వెర్రికుట్టి! మైనంముద్ద!

చట్టున నిలిచిపోయింది జయంతి.

'నా 'స్టేట్ మెంటు' కావాలంటారా - నా ఇష్టమొచ్చినట్టిస్తాను. మీ ఇష్ట మొచ్చినట్టుకాదు... ఇమ్మంటారా?' క్షణమాగి... సమాధానం లేకపోగా... గిరుక్కున వెనక్కితిరిగి... సివంగి నడకలు నడుస్తో... చరచర లోపలికి వెళ్లిపోయింది జయంతి.

ఈ నంగనాచి తుంగబుర్ర 'పీనల్ కోడ్డు' కందకుండా పోతుండేనే అని తల గోక్కున్నాడు సబిన్ స్పెక్టరు.

ఈ గలాభాకి ఆదరాబాదరా లోపల్నించి వొచ్చేసింది బులిరత్తమ్మ.

'కేసు పెట్టరాండి?' గుమ్మంలో నిలబడిందామె.

'చాలుచాల్లేవమ్మా... అబ్బరాన బిడ్డపుట్టింది గడ్డపారతో ముక్కులు కుట్టించు... కొమార్తె... ఆ వరసని నడిరోడ్డుమీద కుర్రకుంకలతో సరాగాలుపోనూ... నువ్వేమో కేసు పెట్టమనా... ఆమేమో వద్దనా!' మొమాలు చెండుకున్నారిద్దరూను.

చింతాకంతయిపోయింది ఆవిడ మొహం.

'వద్దంటున్నదాండి... అదట్లానే అంటుంది బాబూ... మీరు కేసు పెట్టండి... నెగ్గి తీరుతుంది.'

పోలీసాఫీసర్లిద్దరూ మూతిబిడాయించుకుని కుర్చీలమీదనించి లేచి నించున్నారు.

'నెగ్గి తీరుతుందట! భరోసా ఇస్తోంది పైగా! ఇందాకటినించీ అరిచేతిలో తేనెపోసి మోచేయి దాకా నాకించింది మహాయిల్లాలు!! అమ్మాయిచేత సాక్ష్యమిప్పిస్తుందా? ఇప్పించగలదా?'

'అమ్మాయి సాక్ష్యంలేకుండా కుదురదాండీ?' నిలువుగుడ్లు పడిపోయినై బులిరత్తమ్మగారికి.

కుర్చీలు ఖాళీచేసి వెళ్లిపోతున్నారు పోలీసాఫీసర్లిద్దరూ.

చీడీలు దిగిపోయినవాడల్లా... వెనక్కి తిరిగి లోపలికొచ్చేడు హేడ్డు.

కొనకళ్ల కథానికలు

‘పోనీ బులిరత్తమ్మగారూ అతగాడు వ్రాసిన లవ్ లెటర్లేమయినా వున్నయ్యా మీ దగ్గర?’

‘ఓ ఉన్నాయండీ... కావాల్సింటే ఇస్తా’

జకరయ్య మొహమింతయింది.

ఇదేమీ పట్టించుకోకుండా తలవంచుకుని తిరుగుముఖం పడుతున్నాడు సబిన్ స్పెక్టర్. పోతూ పోతూ, ‘జకరయ్య’ అని ఒక్క అరుపు అరిచి వెనక్కి పిలిచాడు హేడ్డుని.

పెనుగులాటమాని హేడ్డు సబిన్ స్పెక్టర్ ని కలుసుకున్నాడు.

ఇద్దరూ వెళ్లిపోతున్నారు.

ఆ ‘లెటర్లే’మి చేసుకుంటావోయి వోబయ్యా?’ అని అడిగాడు ‘యస్సయి’.

‘వాడు కంఠ్రీ జగజ్జంఠ్రీ అని రుజూచెయ్యచ్చు గదండీ... ఆమట్టు సి.ఆర్.పి.సి. 107 బనాయించి...’

మధ్యలో మాటతుంచాడు సబిన్ స్పెక్టరు.

‘తనకి ఈ వగలాడి వ్రాసిన ఉత్తరాలు అతగాడు దాఖలుచేస్తే?’

నాలిక కొరుక్కున్నాడు జకరయ్య.

సబిన్ స్పెక్టర్ విడమరిచి చెబుతున్నాడు -

‘ఈ చిన్నదొరసానేమో ఆ పతిగాణ్ణి వదలదు’ ఆ పతి ఈ బంగారుపిచ్చికని వదలదు. ఎందుకు వదలాలీ అంటాను. ఈవిడ మాతృశ్రీకి... అదిగో ఆ ‘అమెరికన్ ఇంజనీర్ని అల్లుణ్ణి చేసుకుందామని రంధి. అతని స్థానే ఈ పతిగాడెక్కడ ఖాయమై వూరుకుంటాడోనని గంగ వెర్రులెత్తిపోతోంది. తెలీటం లేదూ? మనమేమో ఆ నారాయణపతిమీద కేసుపెట్టి... అతగాణ్ణి జైలుపట్టించి ఆమె దారి కడ్డం తొలగించాలి! ఇదీ ఆవిడ ఎత్తు. నీ కర్తంకాలే?’

‘పిల్లకీ ఇష్టమేకదండీ అమెరికా ఇంజనీరంటేను?’

‘అని ఈవిడ అంటోంది అయినా అది పెళ్లి పథకంకింద దీర్ఘకాలిక ప్రణాళిక; ఈలోగా తుపానాస్తే ఓడ దగ్గరున్న రేవుపట్నమేదో వొకటి చూచుకోవాలిగదా...’

‘చచ్చాంపో’ అనుకున్నాడు జకరయ్య.

దరిద్రుడికి తలకడగబోతే వడగళ్ల వానట.

‘క్రయిం మీటింగు’లో సూపర్నెంటు నిగ్గదీస్తాడు గదా, పెట్టిన రెండు కేసులూ ఏమయి నయ్యని? ఏమని చెప్పాలి?

బులిరత్తమ్మ గారింటికి పోలీసులెందుకొచ్చారో అంతుబట్టక ఇరుగుపొరుగు గుమ్మాల

కొనకళ్ళ కథనికలు

దగ్గర నిలబడి చోద్యం చూస్తున్నారు.

'వీళ్ల ప్రేమకలాపాలకీ... 'డ్యూయెట్లు' పాడుకుందుకూ... చమత్కారాలకీ, ఛలోక్తులకీ... తోటలూ దొడ్లూ లేవుగావును... 'పబ్లిక్ రోడ్ల' కావాలి? అని అరుచుకుంటూ పోతున్నారు.

ఉన్నట్టుండి-

'రెండూ రెండే ఆడవారకం కేసులు పట్టుకొచ్చావు' అని విరుచుకుని మీదపడ్డాడు సబిన్ స్పెక్టరు.

'నేనేం చెయ్యనుసార్... సందర్భమలాంటిది... తమరు చిత్తగిస్తోనే వున్నారుగా?' లాఠీ చంకన బెట్టుకొని చేతులు నలుపుకున్నాడు జకరయ్య.

'అసలు నిన్ను 'డిస్ మిస్' చేస్తే సగం దరిద్రం వదుల్తుంది స్టేషన్ కి' జయ్యమన్నాడు సబిన్ స్పెక్టర్.

'సగం దరిద్రమాండి?...

'సగం కాదు... పొరపాటు. నిండాను.

